

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XXII. An in Christo sint Personae duae; iuxta Nestorianos Luthero
caluinistas?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

Christus est Deus: Ergo Caluinus & Mahumet consentiunt consciscuntq; blaphemi. Ista philologicās: porrò Theologicās.

II. SCRIPTURA Caluino contraria militat. Matth. II. *Omnia mihi tradita sunt à Patre meo.* &c. vide in *Antio christo* quæst. 7.

CONCILIA aduersantur Caluino: Nicænum, Sardicense, Constantinopol. Ephesinum. Quò intolerabilior superbia Caluini, nolentis dicere cum ijs *Deus de Deo Christus*: Sicut nec in Conc. Aquileiensi duo Ariani, licet ferè centies interrogati, respondere, *Deum de Deo Christum*, voluerunt: Nec in Syn. Laufenfi ex Caluino idem valuerunt extorquere Symmystæ.

3. Aduersantur ei S. PATRES S. Iustinus lib. de rectæ fidei Confess. *Pater innascibiliter habet essentiam; Filius nascibiliter.* Cætera in *Genealog.* quæst. 8.

SVADENT porrò suum Autotheismum ferè istis 1. Patres dicunt Filium à seipso esse. *Aug. in Psal. 109. Cyril. lib. 7. Trin. Patrem & Filium esse vnum principium.* 2. Nisi Filius haberet à se Essentiam, foret precariò Deus, similis creaturis, quæ aliunde habent Esse. 3. Filius dicitur *IEHOVA*, sicut Pater: & *Iehoua* significat ipsum *ESSE*, fontemque Essendi, & Esse à seipso.

DICO AD I. Vnum Principium, sc. creaturarum. Alioquin *Aug. tract. 39. in Ioan. ait: Pater est principium sine principio: Filius principium de Principio.*

AD II. Hoc euincit contra Gentilem, qui ait, Essentiam esse Christo Creatam: At nil id contranos, qui Increatam & Communicatam Christo credimus.

AD III. Iehoua quidem significat i-

psum essendi fontem; nec idè est à seipso: sed fons de fonte, ait *Aug. l. 7. Trin. c. 2. Deus de Deo, lumen de lumine, Sapiencia de Sapiencia, essentia de essentia. Et tamen Pater & Filius vnus est Deus, vnum lumen, Sapiencia, veraque essentia.*

III. DE CHRISTI HUMANITATE.

QVÆSTIO XXII.

*An in Christo sint dua Persona seu Vni-
nes hypostatica?*

LVTHERVS in Conc. de Nat. Dom. Imperiti quidam Christum Hominem Omnipotentem faciunt. Vide supra quæst. 14. 20.

CALVINVS Inft. l. I. c. 13. §. 9. *aut du us in Christo Personas distinguit: aut amphibologiæ vocabuli Persona ludit.* Clarè Brentius & Beza: duas ponunt Personas. Vide *Geneal. par. quæst. 9. fusè.*

SVADENT istis ferè sophismatis Nestoriani antiquonoui. 1. *Ioan. 2. Soluite Templum hoc sc. Humanitatis mex, domicilium Diuinitatis: et Templum, & habitator eius sunt duo.* 2. *Phil. 2. In similitudinem hominum factus, habitu inuenctus est homo: Vt Rex habitu rustico rusticus videtur, nō est.* 3. *Heb. 2. Christus est sine matre, sine genealogia: qua Deus: at qua Homo, non est. Ergo duo.* 4. *Vox DEVS absolute posita non significat Vnitum homini Deum, ergo Mariæ Filius non est Deus, sed Alius; qui clamat Deus meus, vt quid Me dereliquisti?* 5. Anteriorem se nemo gignere potest: Deus anterior est Maria, ergo &c. 6. Filius debet esse *ὁμοῦστος* parentibus: *IESVS*, non est Mariæ filius quā Deus. Ergo.

AVTOR. I. At iste ipsissimus est Nestorianismus: refutatus in *Genealog. ibid.* 2. Deinde *Hebr. I. Nouissimè locutus est nobis in Filio suo, Homine; per quem fecit &*
facta.

saecula, utpote per Deum. Heb. 2. Decebat eum, propter quem omnia, & per quae omnia, ut Deum, per passionem consummari, quae Hominem. Ergo in vna Persona duae naturae. I. Ioan. 3. In hoc cognouimus charitatem Dei, quoniam Ille Animam suam, Hominis, pro nobis posuit.

3. Concil. Rom. c. 1. ait. *Qui non confitetur Deum esse veraciter Emmanuel: cap. 2. Et carni secundum Substantiam unitum Dei Patris Verbum, unumque esse Christum propria cum carne Deum & hominem simul: anathema sit.*

Quia Nestoriani sic argumentabantur: Isa. 7. *Vocabitur Emmanuel, id est, nobiscum Deus; non autem Deus.* Nam Deus habitauit in Christo, ut in Templo Ioh. 2. *soluit templum hoc: ideoque iunctus ei Deus est accidentaliter, non intime substantialiter.*

A T. *Contra I. Iustinus Mar. lib. de re: et a fidei Confess. Vnus est Filius, et qui mortuus est; et qui id, quod mortuum erat, excitauit. Cum autem de Vno Filio contrarias voces audis; ea, quae dicuntur, Naturis tribue: si magnum, diuinae; si paruum, humanae. Optima regula. 2. S. Athan. epist. ad Epictetum: De solo Mariae filio scriptum est: Verbum Caro factum est. In quibus ostenditur, Ad reliquos Sanctos Verbum factum esse.*

3. S. Basil. I. 4. in Eunomium. *Dominus creauit me: Accipiendum est verbum, Genuit, de Deo Filio: Creauit autem de eo, qui formam serui suscepit.*

DICO AD I. & II. ut ad caetera; pleraque recte probant duas in Christo Naturas esse; sed Personas duas non euincunt. *Vox Homo autem ordinariè significat purum Hominem: ut Gal. I. Euangelium non didici ab homine; sed à Christo. &c.*

A D III. *Qui sine matre est Filius Dei, is sine Patre est Filius Mariae vnus Persona in duabus Naturis; contra Nestorianos.*

Q V A E S T I O XXIII.

An in Christo duae sint Natura Diuina?

LUTHERANI, ut Schyvenckfeldius & Andr. Mulsculus &c. Eutyctetis haeresis, de duabus in Christo Naturis, in se inuicem conuersis in vnam, innouantur; teste Staphilo lib. de Concordia discip. Luth. LUTHERI, Serm. de Sacram. Coenae, sunt verba ista: *Supra, & extra omnes creaturas longissime collocata est ea Christi Essentia, quae est cum Deo vna Persona, & omnia implet: imo tam longe, quantum ad dignitatem attinet, à creaturis abest, quam longe abest Deus ipse. De Humanitate Christi loquitur. Oportet igitur eam affirmet Infitam esse, aequalem Deo Deam. Et sic in Christo vel duae naturae erunt infinitae, vel Humanitas erit in Deum versa.* Et hoc posterius est Eutyctianismus. Quem quod probat persuadet, quia in lib. de Concilio Eutyctetem ac Nestorium diligenter excusat.

Disertè Andr. Schmidlinus in Apolog. ad theses Ingolstadt. & BRENTIUS in recognitione pag. 273. fatentur. *In Christo duplex est Diuinitas: vna Aeterna, altera Humanitatis, communicata in tempore.* Hinc plane est necesse sequi, Diuinitatem esse natam, passam, mortuam. Vide Genealog. quast. 10.

SVADENT istis 1. Si duae sint naturae in Christo; erunt & Christi duo; iuxta Nestorianos: eritque Deus quaternitas, non Trinitas. 2. Quia Non dicitur, *Verbum* carnem accepit; sed *caro factum est*: sicut, *Aqua vinum facta est*, sc. per conuersionem vnus in alterum: Sic duo vna fuerunt natura, non duae, post unionem. 3. Quia si Diuinitas passa &c. non sit: ergo verè dixit Nestorius, Solum Hominem esse passum, mortuum, &c.

A V T O R. Hasce Diuinitates duas, illam Aeternitatis, hanc Humanitatis, audio ex Smidolino & Brentio esse personaliter vnitas: sed Vnionis Brentianae modum Nestorianum miror. Reddam huc vtrumque.

ANDR. SCHMIDLINUS in Apolog. ad theses Ingolstadt. *Christus Homo habet commune cum omnibus Sanctis, imò cum omnibus hominibus, quod cum Deo Personaliter coniunctus est.*

A T verò Sancti mortales solum accidentaliter sunt cum Deo coniuncti, secundum Dei gratiam scilicet, non autem secundum Dei Personam; sic, ut rursus

pos-